

GMINNY PROGRAM PROFILAKTYKI I ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH ORAZ NARKOMANII NA ROK 2019

Pośród licznych problemów społecznych, jakie występują na terenie gminy problemy związane z alkoholem mają szczególne znaczenie, są najtrudniejsze do rozwiązania. Wynika to przede wszystkim z rozmiarów szkód związanych z alkoholem oraz ponoszonych kosztów społecznych, zdrowotnych i ekonomicznych. Konsumpcja alkoholu ma istotny wpływ na zdrowie fizyczne i psychiczne zarówno jednostek, jak i rodzin, a jej konsekwencje dotyczą nie tylko osób pijących szkodliwie, ale wpływają na całą rodzinę. Alkohol jest legalnym towarem rynkowym, ale ze względu na szkody jest przedmiotem zainteresowania ustawodawcy, który poprzez stosowne regulacje prawne stara się ograniczać rozmiary tych szkód oraz przeciwdziałać ich powstawaniu.

Zgodnie z raportem Światowej Organizacji Zdrowia pt. „Zagrożenia dla zdrowia światowego. Śmiertelność i obciążenie chorobami powodowane wyborami najpoważniejszymi zagrożeniami (wydanie z 2009 r.) alkohol znajduje się na trzecim miejscu wśród czynników ryzyka dla zdrowia populacji, odpowiedzialny jest za ponad 60 rodzajów chorób i urazów.

Rozmiary problemów związanych z alkoholem to również wysokie koszty społeczne i ekonomiczne, jakie ponoszą budżety państw. Koszty te są szacowane przez Światową Organizację Zdrowia na poziomie 1,3 % PKB tj. w przypadku Polski ok. 17,5 mld zł.

Jak podaje Światowa Organizacja Zdrowia w „Europejskim Raporcie Zdrowia” (wydanie z 2012 roku) nadużywanie alkoholu jest przyczyną niemal 6,5 % ogółu zgonów w Europie.

Zgodnie z Narodowym Programem Zdrowia na lata 2016-2020 nadużywanie alkoholu to nie tylko szkody zdrowotne, ale także psychologiczne i społeczne. Problem uzależnienia od alkoholu, narkotyków i innych substancji psychoaktywnych mimo podejmowanych od wielu lat działań mających na celu zwiększenie świadomości na temat konsekwencji nadużywania środków psychoaktywnych stale utrzymuje tendencję wzrostową

Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii w Kotuniu na rok 2019 określa lokalną strategię w zakresie profilaktyki oraz minimalizacji szkód społecznych i indywidualnych wynikających z używania papierosów, alkoholu, narkotyków, dopalaczy i innych środków uzależniających.

Rozwiązywanie problemów alkoholowych i uzależnień od narkomanii nie może mieć charakteru jednorazowej, choćby dynamicznej kampanii. Musi być stałym elementem funkcjonowania nowoczesnego państwa na różnych poziomach, poczynając od parlamentu, poprzez administrację rządową na szczeblu wojewódzkim, a także na tym poziomie, który jest fundamentem życia społecznego, a więc samorządów gminnych.

Obecnie gminny program profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych jest częścią strategii rozwiązywania problemów społecznych w gminie Kotuń na lata 2015-2020. Globalna diagnoza problemów alkoholowych na tle innych zagrożeń społecznych staje się w nowych warunkach jedną z kluczowych spraw. Polski model rozwiązywania problemów alkoholowych zakłada, iż większość kompetencji i środków finansowych jest zlokalizowanych na poziomie samorządów gmin, które na mocy ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi są podmiotem właściwym do rozwiązywania problemów alkoholowych w swoich społecznościach lokalnych.

Skala problemów alkoholowych jest istotną miarą ogólnego stanu zdrowia społeczeństwa. Jak wynika z wielu badań problemy te są umieszczane w czołówce zagrożeń cywilizacyjnych i społecznych naszych czasów. Również narkomania powoduje stały wzrost problemów społecznych. Stwarza zagrożenia i obniża poziom zdrowia społeczeństwa. Od początku lat dziewięćdziesiątych obserwujemy znaczny wzrost rozmiarów problemu narkotyków. Szybko rośnie rozpowszechnienie eksperymentalnego i okazjonalnego używania substancji nielegalnych wśród młodzieży. Rosną w szybkim tempie wskaźniki narkomanii rozumianej jako regularne używanie narkotyków powodujące poważne problemy. Zwiększa się podaż narkotyków na nielegalnym rynku i w ślad za tym ich dostępność.

Program opiera się na ustawie o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, rekomendacjach do realizowania i finansowania gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych wskazanych przez Państwową Agencję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Narodowy Program Zdrowia

Wprowadzenie

1. Samorząd gminny a ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Program przedstawia zadania własne gminy wynikające z art. 4¹ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Zgodnie z treścią tej ustawy zadania w zakresie przeciwdziałania alkoholizmowi wykonuje się przez odpowiednie kształtowanie polityki społecznej, w szczególności: tworzenie warunków sprzyjających realizacji potrzeb, których zaspokajanie motywuje powstrzymywanie się od spożywania alkoholu; działalność wychowawczą i informacyjną; ograniczanie dostępności do alkoholu; leczenie, rehabilitację i reintegrację osób uzależnionych od alkoholu; zapobieganie negatywnym następstwom nadużywania alkoholu i ich usuwanie oraz przeciwdziałanie przemocy w rodzinie.

Gminny Program zawiera równocześnie zadania własne gminy w obszarze profilaktyki i terapii narkomanii zapisane w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz działania w ramach lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie – zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

Zgodnie z zapisami art. 4¹. ust. 1 i 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi samorząd gminny jest zobowiązany do:

1. Prowadzenia działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych oraz integracji społecznej osób uzależnionych od alkoholu. W szczególności zadania te obejmują:

- 1) zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od alkoholu
- 2) udzielanie rodzinom, w których występują problemy alkoholowe, pomocy psychospołecznej i prawnej, a w szczególności ochrony przed przemocą w rodzinie,
- 3) prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej, szkoleniowej i wychowawczej w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych i przeciwdziałania narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie pozalekcyjnych zajęć sportowych, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo – wychowawczych i socjoterapeutycznych,
- 4) wspomaganie działalności instytucji, stowarzyszeń i osób fizycznych, służącej rozwiązywaniu problemów alkoholowych
- 5) podejmowanie interwencji w związku z naruszeniem przepisów dotyczących reklamy napojów alkoholowych i zasad ich sprzedaży (Art. 13. 1 i 15 ustawy) oraz występowania przed sądem w charakterze oskarżyciela publicznego,
- 6) wspieranie zatrudnienia socjalnego poprzez organizowanie i finansowanie centrów integracji społecznej.

Natomiast zgodnie z art. 2 ust.1 p-kt 1 oraz art.10 ust.1. przeciwdziałanie narkomanii polega na :

- 1) zwiększaniu dostępności terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem;
- 2) udzielaniu rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej;
- 3) prowadzeniu profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo-rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych;
- 4) wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii;
- 5) pomoc społeczną osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

2. Realizacja zadań z zakresu przeciwdziałania alkoholizmowi oraz przeciwdziałaniu narkomanii jest prowadzona w postaci gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych, stanowiącego część strategii integracji polityki społecznej, uchwalanego corocznie przez radę gminy na podstawie art. 4¹ ustawy z dnia 26 października 1982 w wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2018 r. poz. 2137. oraz art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2018 r. poz. 1030)

Zgodnie z zapisami art. 12 ust. 1 i 2 ustawy, rada gminy ustala w drodze uchwały, dla terenu gminy liczbę punktów sprzedaży napojów zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa) przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży jak i w miejscu sprzedaży oraz zasady usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

Do zadań wójtów, burmistrzów, prezydentów miast, zgodnie z art. 4¹ ust 3 ustawy należy powołanie gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, w szczególności inicjujących działania w zakresie określonym w ust. 1 oraz podejmujących czynności zmierzające do orzeczenia o zastosowaniu wobec osoby uzależnionej od alkoholu obowiązku poddania się leczeniu w zakładzie leczenia odwykowego. Gminne komisje rozwiązywania problemów alkoholowych wykonują także ekspertyzy dotyczące zgodności lokalizacji punktów sprzedaży napojów alkoholowych z odośnymi uchwałami rady gminy oraz wydają opinię w drodze postanowień, stanowiące warunek wydania zezwolenia przez wójta gminy na prowadzenie sprzedaży napojów alkoholowych (zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy).

2. Przepisy lokalne dotyczące wykonywania zadań określonych w ustawie o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.
 - 1) Uchwała Nr XLVI.326.2018 Rady Gminy Kotuń z dnia 25 czerwca 2018 r. w sprawie zasad usytuowania na terenie Gminy Kotuń miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.
 - 2) Uchwała Nr XLVI.327.2018 Rady Gminy Kotuń z dnia 25 czerwca 2018 r. w sprawie ustalenia maksymalnej liczby zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży na terenie Gminy Kotuń.
 - 3) Uchwała Nr XLVI.328.2018 Rady Gminy Kotuń z dnia 25 czerwca 2018 r. w sprawie ustalenia maksymalnej liczby zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży na terenie Gminy Kotuń.
 - 4) Uchwała Nr XLVI.330.2018 Rady Gminy Kotuń z dnia 25 czerwca 2018 r. zmieniająca uchwałę w sprawie odstępstwa od zakazu spożywania napojów alkoholowych w określonym miejscu publicznym na terenie Gminy Kotuń.
 - 5) Zarządzenia: Nr 64.2017 z dnia 16 listopada 2017 Wójta Gminy Kotuń w sprawie powołania Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych

Przy opracowaniu Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych /GPPiRPA/ w Kotuniu na 2018 r. uwzględnione zostały wyniki badań ogólnopolskich realizowanych na zlecenie Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i Krajowego Biura ds. Przeciwdziałania Narkomanii (stanowiących jedno z najważniejszych źródeł informacji o zachowaniach ryzykownych młodych ludzi, jak i bieżąca diagnoza oparta na danych pozyskanych przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kotuniu.

Zadania i sposoby ich realizacji określone w GPPiRPA w 2019 roku dostosowane są do potrzeb lokalnych i możliwości prowadzenia określonych form pracy w oparciu o posiadane zasoby instytucjonalne i osobowe oraz ewentualną pomoc merytoryczną i materialną ze strony podmiotów zewnętrznych – jednostek samorządowych wyższego szczebla, organizacji, instytucji i osób fizycznych.

Finansową podstawę realizacji GPPiRPA stanowią dochody gminy z opłat za wydane zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych zgodnie z art. 18² ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych może być modyfikowany w przypadku uzasadnionych potrzeb związanych z zapobieganiem i rozwiązywaniem problemów alkoholowych uchwałami Rady Gminy w Kotuniu.

Diagnoza problemów uzależnień i innych zagrożeń społecznych dla gminy Kotuń.

W 2015 r. roku w ramach projektu Kalkulator Kosztów Zaniechania zostały zakończone prace nad aktualizacją strategii rozwiązywania problemów społecznych. Do pracy nad strategią zaangażowana została społeczność lokalna.

Rozpowszechniono wśród mieszkańców możliwość wypełnienia ankiety badającej opinie mieszkańców Gminy Kotuń na temat występujących problemów społecznych w gminie.

Dzięki wypowiedziom respondentów został uzyskany pogląd na aktualne problemy społeczne istniejące w gminie, z jakim borykają się mieszkańcy wszystkich grup społecznych. Każda osoba miała możliwość wypowiedzenia się co do istniejących problemów społecznych, jak również miała możliwość naświetlenia problemów ukrytych, które utrudniają prawidłowe funkcjonowanie w społeczeństwie.

W ankiecie udział wzięło 100 osób. Najczęściej występującymi problemami społecznymi wymienianymi przez ankietowanych są: ubóstwo, bezrobocie, alkoholizm i narkomania, przemoc, bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzeniu gospodarstwa domowego, niepełnosprawność oraz długotrwała lub ciężka choroba.

Według ankietowanych bardzo ważnymi do rozwiązania problemami społecznymi są: bezrobocie, alkoholizm, przemoc, niepełnosprawność i ubóstwo. Średnio ważnymi

problemami są: bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzeniu gospodarstwa domowego, trudności w przystosowaniu do życia po zwolnieniu z zakładu karnego, zdarzenie losowe i sytuacje kryzysowe, niepełnosprawność oraz trudności w integracji cudzoziemców. Mało ważnymi problemami społecznymi są: bezdomność, handel ludźmi, sieroctwo, klęska żywiołowa i ekologiczna, braki w ochronie macierzyństwa lub wielodzietności.

Osoby ankietowane na pytanie o wskazanie instytucji/organizacji najbardziej zaangażowanej w rozwiązywanie problemów społecznych wskazały Ośrodki Pomocy Społecznej, Policję i Przychodnię opieki zdrowotnej.

61 osób ankietowanych odpowiedziało, że chciałoby się zaangażować w działania mające na celu rozwiązywanie problemów społecznych. Najczęściej zaznaczaną formą pomocy była praca wolontariusza oraz działalność w lokalnej organizacji pozarządowej.

W ankiecie wzięło udział 100 osób. 67 kobiet i 28 mężczyzn. 5 osób nie określiło płci, wieku i wykształcenia.

Pozostałym materiałem wyjściowym do prac nad aktualizacją Gminnej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych dla Gminy Kotuń na lata 2015-2020, była analiza sprawozdawczości Ośrodka Pomocy Społecznej w Kotuniu, ocena zasobów pomocy społecznej za lata 2011-2013, dane z Powiatowego Urzędu Pracy w Siedlcach, Głównego Urzędu Statystycznego i Banku Danych Lokalnych.

Z badań ankietowych przeprowadzonych wśród mieszkańców gminy Kotuń wynika, że uzależnienie od alkoholu to jeden z najpoważniejszych problemów występujących w naszej gminie, dlatego bardzo ważne jest położenie szczególnego akcentu na działalność profilaktyczną wśród dzieci i młodzieży. Weryfikowanie ryzykownych przekonań oraz trening konstruktywnych sposobów radzenia sobie ze stresem i problemami przyczynią się do zmniejszenia ryzyka sięgania po alkohol przez osoby niepełnoletnie. Nie bez znaczenia jest także niesienie pomocy osobom zmagającym się z trudami leczenia i pozostawania w stanie trzeźwości oraz wspieranie członków rodzin osób uzależnionych od alkoholu. Tylko dzięki skoordynowanym, spójnym działaniom instytucji oraz organizacji pozarządowych i stowarzyszeń, a także społeczności lokalnej możliwa jest skuteczna profilaktyka i próba rozwiązywania problemów alkoholowych na terenie naszej gminy.

Alkoholizm i narkomania to problem społeczny dla potrzeb KKZ definiowany jest jako *zespół zjawisk psychicznych lub somatycznych wynikających z działania środków odurzających lub substancji psychotropowych na organizm ludzki, charakteryzujący się zmianą zachowania lub innymi reakcjami psychofizycznymi i koniecznością używania stale lub okresowo tych środków lub substancji w celu doznania ich wpływu na psychikę lub dla uniknięcia następstw wywołanych ich brakiem.*

Dla potrzeb strategii rozwiązywania problemów społecznych przeprowadzono analizę SWOT dla problemu alkoholizmu, narkomanii i przemocy domowej.

<i>Mocne strony</i>	<i>Słabe strony</i>
▪ Odpowiednio przygotowanie kadry do pracy z osobami uzależnionymi, ▪ Stały dyżur psychologa świadczony w formach: wsparcia psychologicznego, poradnictwa psychologicznego, interwencji kryzysowej, terapii rodzin i małżeństw, psychoterapia indywidualna ▪ Funkcjonowanie Gminnej Komisji d.s. rozwiązywania problemów alkoholowych ▪ Przygotowana kadra do pracy z ofiarami przemocy wewnątrzrodzinnej ▪ Dostępność miejsc pobytu dla ofiar przemocy, ▪ Ustawowa możliwość oczekiwania, ze sprawca przemocy opuści lokal zamieszkania.	▪ Duża dostępność legalnej i nielegalnej sprzedaży napojów alkoholowych i narkotyków ▪ Niewystraszająca efektywność wykorzystywania środków z zezwoleń na sprzedaż alkoholu, ▪ Niewłaściwa komunikacja wymiana pomiędzy instytucjami i organizacjami zajmującymi się uzależnieniami – szczególnie w zakresie dzielenia się doświadczeniami i informacjami ▪ Niski odsetek udziału społeczności lokalnych w działaniach pomocowych, ▪ Znaczne przyzwolenie społeczne na picie alkoholu, również dla młodzieży; ▪ Niska świadomość problemu społecznego alkoholizmu w Polsce wśród mieszkańców gminy ▪ Wczesna inicjacja użycia środków psychoaktywnych, w tym alkoholu ▪ Niski poziom egzekucji opuszczania lokalu mieszkalnego przez sprawców (zamiast ofiar) ▪ Brak fizycznej możliwości odseparowania

	sprawcy od ofiar(-y) przemocy
<i>Szanse</i>	<i>Zagrożenia</i>
▪ Brak przyzwolenia społecznego w gminie na zjawisko narkomanii, ▪ Zaangażowanie środków Unii Europejskiej w nowoczesne programy profilaktyki i przeciwdziałania alkoholizmowi i narkomanii, ▪ Orzeczenia sądów o potrzebie podjęcia terapii wobec sprawców przemocy wewnątrzrodzinnej, ▪ Możliwości pozyskiwania środków na organizowanie terapii dla sprawców przemocy wewnątrzrodzinnej.	▪ Zbyt łatwa dostępność do alkoholu, narkotyków i innych substancji psychoaktywnych; ▪ Niedostatecznie rozbudowany system profilaktyki uzależnień dla młodzieży; ▪ Niewystarczająca świadomość osób odpowiedzialnych za dzieci i młodzież na temat zagrożeń związanych z uzależnieniami; ▪ Ograniczone możliwości sprostania potrzebom osób uzależnionych, ▪ Brak systemu wsparcia dla osób i rodzin wymagających specjalistycznej pomocy, ▪ Niska skuteczność i efektywność działań podejmowanych na rzecz osób uzależnionych, ▪ Niedostateczny dostęp osób uzależnionych do informacji o możliwych formach pomocy ▪ Zwiększona podatność osób z uzależnieniami na popełnianie czynów karalnych ▪ Trudności uzyskiwania od sądów orzeczeń o opuszczeniu lokalu przez sprawców przemocy.

Dostępna statystyka dotycząca spożycia alkoholu, wzorów konsumpcji oraz działań podejmowanych na rzecz osób dotkniętych jednym z problemów alkoholowych (uzależnienia i współuzależnienia, picie szkodliwe, przemoc w rodzinie, uciążliwość w miejscach publicznych i miejscu zamieszkania) nie jest kompletna i nie pozwala na precyzyjne określenie liczby osób i rodzin dotkniętych jednym z tych problemów.

Poszczególne usługi i świadczenia udzielane przez różne podmioty nie dają rzeczywistego wyobrażenia o dynamice zjawiska i faktycznych barierach i ograniczeniach w dostępności do poszczególnych usług, świadczeń, programów terapeutycznych i programów redukcji szkód a sumowanie osób i oferowanych pojedynczo świadczeń na podstawie informacji od poszczególnych wykonawców nie daje pewności, że nie są oni wykazywani wielokrotnie.

Opierając się na Narodowym Programie Zdrowia na lata 2016-2020 szkodliwe picie alkoholu – to taki wzorzec picia, który już powoduje szkody zdrowotne, fizyczne bądź psychiczne, ale również psychologiczne i społeczne, przy czym nie występuje uzależnienie od alkoholu. Aby rozpoznać szkodliwe używanie alkoholu opisany wzorzec picia powinien utrzymywać się przez co najmniej miesiąc lub występować w sposób powtarzający się w ciągu 12 miesięcy. Robocza definicja Światowej Organizacji Zdrowia określa picie szkodliwe w następujący sposób: picie szkodliwe to regularne średnie spożywanie alkoholu w ilości ponad 40 g czystego alkoholu dziennie przez kobietę i ponad 60 g dziennie przez mężczyznę, przy jednoczesnym łącznym spożyciu 210 g lub więcej w tygodniu przez kobiety i 350 g i więcej w tygodniu przez mężczyzn. Jako picie szkodliwe określane jest też spożywanie każdej ilości alkoholu przez kobiety w ciąży, matki karmiące, chorych przewlekłe, osoby przyjmujące leki, osoby starsze.

Życie w rodzinie z problemem alkoholowym jest związane zazwyczaj z niższym statusem socjoekonomicznym, chronicznym stresem, ograniczonymi możliwościami zdobywania wykształcenia i kariery zawodowej. Dodatkowo członkowie rodzin z problemem alkoholowym są grupą ryzyka, która jest szczególnie narażona na przemoc.

Dzieci wychowujące się w rodzinach z problemem alkoholowym i doświadczające przemocy często wymagają specjalistycznej terapii (także w życiu dorosłym) z powodu zaburzeń przystosowania i problemów psychologicznych.

W odniesieniu do danych dotyczących wzrostu spożycia alkoholu należy stwierdzić, że do systemu pomocy społecznej trafiają osoby, które potrzebują wsparcia socjalnego, w tym pomocy finansowej.

Ograniczenie fizycznej dostępności alkoholu jest jednym z najskuteczniejszych narzędzi ograniczania zakresu problemów alkoholowych. Stąd konieczność kontrolowania prawidłowości obrotu alkoholem.

Zjawisko przemocy w sposób ścisły wiąże się z problemem alkoholowym występującym w rodzinach. Statystyki podają, że większość sprawców czynów kwalifikowanych przez Kodeks Karny jako fizyczne lub psychiczne znęcanie się nad członkami rodziny działa pod wpływem alkoholu lub innych środków uzależniających. Aktem prawnym nakładającym na gminy obowiązek realizacji zadań w zakresie przeciwdziałania przemocy w

rodzinie jest Ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

Do zadań tych należy:

- 1) tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- 2) prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- 3) opracowanie i realizacja programów ochrony ofiar przemocy w rodzinie;
- 4) wspieranie i koordynowanie pracy interdyscyplinarnych zespołów ds. pomocy dziecku i rodzinie z problemem alkoholowym.

Zgodnie z art. 10 ust. 2a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w Gminnym Programie uwzględnia się działalność wychowawczą, edukacyjną, informacyjną i profilaktyczną w szkołach celu przeciwdziałania narkomanii.

Podstawą do podejmowania działalności w w/w zakresie jest diagnoza w zakresie występujących w środowisku szkolnym czynników chroniących i czynników ryzyka, ze szczególnym uwzględnieniem zagrożeń związanych z używaniem substancji psychotropowych, środków zastępczych oraz nowych substancji psychoaktywnych. Na podstawie diagnozy nauczyciel lub wychowawca w uzgodnieniu z dyrektorem szkoły wybiera formę, w której realizuje działalność wychowawczą, edukacyjną, informacyjną i profilaktyczną. W ostatnich latach w Polsce dało się zaobserwować wyraźny wzrost skali problemów wynikających z zażywania narkotyków. Według badań ogólnopolskich na zlecenie Ministerstwa Edukacji Narodowej co piąty polski nastolatek spróbował marihuany, co dziesiąty amfetaminy, a co piętnasty heroiny, Problem narkomanii w Polsce jest zagrożeniem powszechnym, każde dziecko może mieć kontakt ze środkami odurzającymi. Na terenie gminy Kotuń znajdują się 3 Szkoły, które przeprowadziły diagnozę na temat środków psychoaktywnych. Badanie w szkołach przeprowadzono w dniach 15-17 stycznia 2019 r. na reprezentatywnej próbie uczniów klas VI,VII i VIII Szkoły Podstawowej oraz III klas Gimnazjum. Ankieterami byli pedagodzy pracujący z młodzieżą szkolną. Ankieta została objętych 215 uczniów. Badanie zostało przeprowadzone na temat wiedzy uczniów dotyczącej zagrożeń w związku z zażywaniem środków psychoaktywnych i ich szkodliwości. Wyniki badania przedstawiają się następująco :

1. Dostateczną wiedzę na temat uzależnienia od narkotyków posiada 63,9 % ankietowanych,
2. Definicję uzależnienia od narkotyków zna 39,3 %,
3. Wiedza na temat narkotyków pochodzi:
 - od rodziców 25,93%
 - od kolegów 17,56%
 - ze szkoły 41,23 %
 - z mediów 49,26 %
4. Jednorazowe zażycie narkotyku jest niebezpieczne wg 78% badanych,
5. Uczniowie – 43,7% są świadomi, iż nie istnieją lekarstwa, które skutecznie leczą narkomanię,

6. 70,1 % uczniów uważa, iż narkotyki są szkodliwe
7. Najłatwiej można zetknąć się z narkotykami w:
 - dyskoteci – 66,05%
 - parku -44,1%
 - szkole -24,6 %
 - na wakacjach 20,65 %
8. O tym, iż narkotyki uzależniają ma wiedzę 73,47 %
9. Na pytanie, czy całkowicie można zapanować nad sytuacją i decydować, czy weźmie narkotyk, czy nie; 48,53 % odpowiedziało, że NIE
10. Młodzież sięga po narkotyki :
 - dla rozluźnienia – 42,47 %
 - dla szpanu – 67,93%
 - z nudy – 30,33 %
11. Świadomość w zakresie negatywnych zachowań po zażyciu narkotyków posiada 71,13 % uczniów
12. Osoba mająca problem z narkotykami szuka pomocy w rodzinie, szkole, służbie zdrowia, szpitalu psychiatrycznym, u psychologa, centrum leczenia uzależnień, błękitnej linii – tak uważa 53,55 % ankietowanych.

Analizując powyższe wyniki można dojść do wniosku, iż uczniowie biorący udział w badaniu wiedzą jakie są negatywne skutki wynikające z zażywania różnych środków. Na podstawie przeprowadzonych badań nie można stwierdzić, czy w szkołach występuje problem zażywania niebezpiecznych substancji. W przyszłości niezbędne jest przeprowadzenie badania w zakresie kontaktu z substancjami psychoaktywnymi.

Gminny Program Rozwiązywania Problemów Alkoholowych zgodnie z ustawowym umocowaniem ma charakter dokumentu rocznego. Okoliczność ta nakazuje opierać planowane w nim działania na podstawach finansowych określonych w przyjętym na dany rok budżecie Gminy, bazować w realnie podejmowanych działaniach na istniejącej infrastrukturze instytucji, organizacji i podmiotów, które w okresie danego roku są w stanie zapewnić realizację przyjętych zadań i priorytetów. Roczna perspektywa utrudnia kreowanie zadań nakierowanych na trwałe rezultaty i alokację środków na podstawie oceny działań z wyłącznie rocznego okresu sprawozdawczego. Cały szereg zadań stanowi kontynuację z lat poprzednich.

Natomiast Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii będzie miał charakter interdyscyplinarny. Będzie przedmiotem zainteresowania różnych służb: służby zdrowia, oświaty, pomocy społecznej i policji, zostanie przeprowadzona diagnoza uzależnień dotycząca uczniów w szkołach.

3. Stan zasobów w sferze profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych w gminie Kotuń

Na terenie gminy Kotuń nie działa żadna specjalistyczna placówka leczenia odwykowego. Osoby podejmujące leczenie oraz osoby współuzależnione korzystają z następujących placówek w Siedlcach :

- a) Poradnia Zdrowia Psychicznego i Leczenia Uzależnień od Alkoholu w Siedlcach, ul. Czerwonego Krzyża 41
- b) Poradnia Powrót z „U” w Siedlcach, ul. Kilińskiego 40
- c) Instytut Służby Społecznej H.Ch. Kofoeda w Siedlcach, ul. Podmiejska 3 i Świętojańska 4
- d) Poradnia Zdrowia Psychicznego „ARKA” w Siedlcach, ul. Mylna 3
- e) Poradnia Leczenia Uzależnień w Siedlcach, ul. Starowiejska 15
- f) Centrum Pomocy Interdyscyplinarnej w Siedlcach, ul. Budowlana 1
- g) Caritas Diecezji Siedleckiej w Siedlcach, ul. Biskupa Świrskiego 57
- h) Starostwo Powiatowe w Siedlcach, ul. Piłsudskiego 40
- i) Stowarzyszenie na rzecz osób dotkniętych chorobą alkoholową, narkomanią i hazardem „ Szansa” w Siedlcach, ul. Dylewicza 23

Z obserwacji poczynionych przez pracowników poradni wynika, że obniża się wiek osób trafiających na leczenie. Pozytywnym zjawiskiem jest wszakże fakt, iż dość duża grupa osób zgłasza się na leczenie we wcześniejszych fazach choroby. Być może związane jest to ze zwiększaniem się świadomości społecznej na temat uzależnienia i przebiegu choroby. Choroba alkoholowa jest stanem, w którym działają specyficzne mechanizmy obronne, ograniczające osobom chorym możliwość dostrzeżenia objawów uzależnienia i konsekwencji swojego picia. W związku z powyższym nie wszystkie osoby uzależnione świadomie i chętnie podejmują leczenie. Większość pacjentów zgłasza się na leczenie dobrowolnie, jednak część wymaga w tym zakresie pomocy. Dlatego też prowadzone są działania przez GKRPA (Zespół ds. motywowania do leczenia), służące zwiększeniu motywacji do podjęcia leczenia. Innym sposobem postępowania jest zobowiązanie przez Sąd osoby uzależnionej do leczenia .

Grupy wsparcia

Na terenie naszej gminy funkcjonują grupy AA, AL.- ANON, umożliwiające osobom uzależnionym uzyskanie wsparcia w procesie wychodzenia z ostrej fazy choroby i pomoc w trzeźwym życiu.

Uzależnienie od alkoholu i innych środków psychoaktywnych jest jednym z najważniejszych zagrożeń cywilizacyjnych i społecznych naszych czasów. Wykorzystując dzisiejszą wiedzę na ten temat, możemy tym zagrożeniom aktywnie przeciwdziałać. Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych wychodzi na przeciw najbardziej istotnym

problemom naszej społeczności w obszarze profilaktyki uzależnień oraz dysfunkcji związanych z nadużywaniem alkoholu i innych środków psychoaktywnych.

Rozdział I

Cele programu, zadanie i efekty.

Cel podstawowy programu to zapobieganie powstawaniu problemów alkoholowych i zagrożeń społecznych, ograniczenie populacji pijących ryzykownie i szkodliwie oraz zwiększenie skuteczności oddziaływań w zakresie profilaktyki problemów alkoholowych.

Cele szczegółowe:

1. Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od alkoholu i narkomanii.
2. Udzielanie rodzinom, w których występują problemy alkoholowe, pomocy prawnej i psychospołecznej z uwzględnieniem ochrony przed przemocą w rodzinie.
3. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej, szkoleniowej i wychowawczej w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych i przeciwdziałania narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie pozalekcyjnych zajęć sportowych, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych.
4. Wspomaganie działalności instytucji i stowarzyszeń służącej rozwiązywaniu problemów alkoholowych.

Program jest realizowany przez Ośrodek Pomocy Społecznej, natomiast ustawowym zadaniem gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, narkomanii i przeciwdziałania przemocy domowej jest inicjowanie zadań z zakresu rozwiązywania tych problemów realizowanych w ramach programu takich jak udział w ogólnopolskich kampaniach edukacyjno-informacyjnych oraz promocji zdrowego stylu życia.

Zadania

I. Zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej dla osób uzależnionych od alkoholu lub narkotyków.

- 1) Rozpoznawanie w środowisku rodzin z problemem alkoholowym i uzależnieniem od narkotyków przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, Policję, Szkoły, Ośrodki Zdrowia celem podjęcia stosownych działań motywacyjnych związanych z podjęciem leczenia odwykowego w Poradni Odwykowej lub leczenia szpitalnego

- 2) Motywowanie osób uzależnionych i współuzależnionych do uczestnictwa w mitingach grup samopomocowych AA i AL- ANON
- 3) Ścisłe powiązanie przyznawanej przez GOPS pomocy z utrzymaniem abstynencji alkoholowej przez osoby z niej korzystające. Zobowiązanie tych osób do podjęcia leczenia odwykowego lub uczestnictwa w mitingach grupy AA.
- 4) Wspieranie działalności grup samopomocowych AA „Nadzieja” w Kotuniu i AL-ANON „Zosieńka” w Kotuniu
- 5) Zakup podręczników i filmów na temat uzależnienia alkoholowego dla szkół, świetlic i GOPS.
- 6) Zorganizowanie kącików z materiałami informacyjnymi, dotyczącymi problematyki alkoholowej w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej i Ośrodkach Zdrowia.
- 7) Współpraca z przedstawicielami wymiaru sprawiedliwości w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Rozdział II

Udzielanie rodzinom, w których występują problemy alkoholowe, problemy z uzależnieniem od narkotyków pomocy psychospołecznej, prawnej, a w szczególności ochrony przed przemocą w rodzinie.

1. Podejmowanie przez gminną komisję rozwiązywania problemów alkoholowych czynności zmierzających do orzeczenia o zastosowaniu wobec osoby uzależnionej od alkoholu lub narkotyków obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu poprzez:
 - Przyjęcie zgłoszenia o przypadku nadużywania alkoholu lub uzależnienia od narkotyków
 - Wezwanie na rozmowę osoby, co, do której wpłynęło zgłoszenie i jej pouczenie o konieczności zaprzestania działań związanych z przemocą w rodzinie lub leczenia odwykowego
 - Skierowanie takiej osoby na badanie przez biegłych w celu wydania opinii w przedmiocie uzależnienia od alkoholu lub narkotyków i wskazanie rodzaju zakładu leczniczego
 - Przygotowanie dokumentacji związanej z postępowaniem sądowym wraz z opinią wydaną przez biegłego
 - Złożenie wniosku o wszczęcie postępowania do sądu rejonowego
2. W przypadku nie stawienia się osoby uzależnionej w terminie wskazanym przez komisję, ani też na badanie biegłych, wykorzystanie wywiadu środowiskowego sporządzonego przez pracownika socjalnego, informacji z policji i od pedagoga szkolnego, celem skierowania sprawy do sądu rejonowego w celu orzeczenia podjęcia przez tę osobę terapii odwykowej.

3. Zagospodarowanie czasu wolnego dzieciom i młodzieży poprzez umożliwienie im nieodpłatnego uczestniczenia w różnych formach aktywności, w tym : zajęcia sportowo-rekreacyjne, zajęcia kulturalno-oświatowe, w tym zakup sprzętu niezbędnego do realizacji tych zadań.
4. Wspieranie lekarzy pierwszego kontaktu w stosowaniu metod wczesnej diagnozy i krótkiej interwencji poprzez zaopatrzenie w podręczniki i czasopisma dotyczące problemów alkoholowych oraz dostarczenie listy teleadresowej placówek leczenia odwykowego.
5. Zintegrowanie działań szkoły, poradni psychologiczno- pedagogicznej, ośrodka pomocy społecznej, sądu rodzinnego, policji i gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych w zakresie pomagania dziecku i rodzinie
6. Finansowanie prowadzenia zajęć i programów socjoterapeutycznych dla dzieci z rodzin z problemem alkoholowym
7. Finansowanie innych programów profilaktycznych
8. Dofinansowanie obozów socjoterapeutycznych i wycieczek profilaktycznych dla dzieci z rodzin z problemem alkoholowym wraz z ich współzależnymi rodzicami.
9. Przeciwdziałanie przemocy w rodzinie
 - Kontynuacja „Niebieskich kart” w policji, pomocy społecznej i Gminnej Komisji Rozwiązywania problemów Alkoholowych
 - Dofinansowanie szkoleń i kursów specjalistycznych służących podniesieniu kompetencji w zakresie zagadnień związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie oraz w zakresie pracy profilaktycznej z dziećmi i młodzieżą
 - Prowadzenie oddziaływań wspierających poradnictwo i organizowanie pomocy interwencyjnej i terapeutycznej dla ofiar przemocy i ich rodzin
 - Skoordynowana współpraca w ramach zespołu interdyscyplinarnego i grup roboczych.
10. Współpraca z policją, pracownikami socjalnymi, pedagogiem szkolnym, dyrektorami szkół, kuratorami zawodowymi i społecznymi, lekarzami rodzinnymi pielęgniarkami środowiskowymi, proboszczami parafii w celu skutecznego powstrzymania przemocy w domu.
11. Występowanie z wnioskami do prokuratury o wszczęcie postępowania przygotowawczego w sprawie znęcania się nad rodziną (policja, OPS).
12. Zatrudnianie psychologa, który zajmuje się problematyką przemocy domowej, pracą w zespole interdyscyplinarnym d.s. przemocy domowej oraz motywowaniem osób uzależnionych do podjęcia leczenia odwykowego.
13. Prowadzenie działalności edukacyjnej służącej zmniejszeniu skali zjawiska przemocy w rodzinach, a w szczególności z problemem alkoholowym

Rozdział III

Prowadzenie profilaktycznej działalności szkoleniowej, wychowawczej, informacyjnej i edukacyjnej w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych i przeciwdziałania narkomanii, a w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie pozalekcyjnych zajęć sportowych, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych

1. Wspieranie zajęć pozalekcyjnych kółek zainteresowań i zajęć sportowych w szkołach i świetlicach
2. Objęcie zajęciami sportowymi dzieci z grup ryzyka.
3. Finansowanie programów edukacyjnych dotyczących różnych środków uzależniających (alkohol, tytoń, narkotyki)
4. Organizowanie lokalnych imprez profilaktycznych dla młodzieży i dorosłych.
5. Objęcie zajęciami sportowymi dzieci z grup ryzyka oraz umożliwienie zakupu sprzętu sportowego
6. Udzielanie pomocy socjalnej rodzinie, w której występuje przemoc domowa
7. Otoczenie dzieci opieką psychologiczno-pedagogiczną, motywowanie do uczestnictwa po lekcjach w świetlicy szkolnej (pedagog szkolny oraz wychowawcy)
8. Działalność profilaktyczna w formie konkursów, przedstawień teatralnych, festynów, pikników i imprez profilaktycznych dla młodzieży oraz udziału w ogólnopolskich kampaniach edukacyjno-informacyjnych.
9. Finansowanie doposażenia placówek na potrzeby prowadzenia programów młodzieżowych
10. Podejmowanie działań edukacyjnych skierowanych do sprzedawców napojów alkoholowych oraz działań kontrolnych i interwencyjnych mających na celu ograniczenie dostępu do napojów alkoholowych i przestrzeganie zakazu sprzedaży alkoholu osobom poniżej 18-go roku życia
 - Skuteczne i konsekwentne kontrole sklepów, barów, restauracji, dyskotek organizowane przy współpracy policji
11. Działalność na rzecz bezpieczeństwa w miejscach publicznych w kontekście problematyki alkoholowej oraz przeciwdziałania nietrzeźwości kierowców
 - Prowadzenie lokalnych kampanii edukacyjnych związanych z zagrożeniem, jakie stwarzają nietrzeźwi kierowcy
 - Nawiązanie współpracy Policją w celu zwiększenia liczby kontroli kierowców pod względem trzeźwości kierowców
12. Promocja zdrowego stylu życia.

Rozdział IV. Wspomaganie działalności instytucji, stowarzyszeń i osób fizycznych, służącej rozwiązywaniu problemów alkoholowych

- Finansowanie zajęć terapeutycznych dla dzieci i młodzieży w formie obozów terapeutycznych
- Organizowanie imprez okolicznościowych, rocznic, mitingów grup samopomocowych propagujących trzeźwe obyczaje i zdrowy tryb życia.

Rozdział V. Przeciwdziałanie pojawianiu się zachowań ryzykownych związanych z używaniem środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych, nowych substancji psychoaktywnych przez uczniów i wychowanków.

1. W zakresie działalności wychowawczej kształtowanie u uczniów postaw prospołecznych, w tym możliwość udziału w działaniach z zakresu wolontariatu, sprzyjających aktywnemu uczestnictwu w życiu społecznym poprzez:

- współpracę z rodzicami lub opiekunami uczniów w celu budowania postawy prozdrowotnej i zdrowego stylu życia,
- kształtowanie hierarchii systemu wartości, w których zdrowie należy do jednych z najważniejszych wartości w życiu,
- wzmacnianie więzi ze szkołą oraz społecznością lokalną,
- kształtowanie przyjaznego klimatu w szkole, budowanie prawidłowych relacji rówieśniczych oraz relacji uczniów i nauczycieli,

2. W zakresie działalności edukacyjnej :

- poszerzenie wiedzy rodziców lub opiekunów, nauczycieli na temat prawidłowości rozwoju i zaburzeń zdrowia psychicznego dzieci i młodzieży, rozpoznawania wczesnych objawów używania środków i substancji (środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych, nowych substancji), a także suplementów diety i leków w celach innych niż medyczne, oraz postępowania w tego typu przypadkach;
- rozwijanie i wzmacnianie umiejętności psychologicznych i społecznych uczniów;
- kształtowanie u uczniów umiejętności życiowych, w szczególności samokontroli, radzenia sobie ze stresem, rozpoznawania i wyrażania własnych emocji;
- kształtowanie krytycznego myślenia i wspomaganie uczniów w konstruktywnym podejmowaniu decyzji w sytuacjach trudnych, zagrażających prawidłowemu rozwojowi i zdrowemu życiu;

3. W zakresie działalności profilaktycznej w szkołach:

- realizacja rekomendowanych programów profilaktycznych i promocji zdrowia psychicznego w oparciu o przeprowadzone diagnozy w środowisku szkolnym;
- włączanie, w razie potrzeby w indywidualny program edukacyjno-terapeutyczny, działań z zakresu przeciwdziałania używaniu środków i substancji, czyli środków odurzających, substancji psychotropowych, środków zastępczych, nowych substancji psychoaktywnych, np. dopalaczy.

EFEKTY EKONOMICZNE

- zapewnienie lepszych warunków bytu, wykształcenia i wypoczynku w czasie wakacji dla dzieci
- dzieci mające odpowiedzialne domy nie trafiają do rodzin zastępczych i domów dziecka
- mniej osób poszkodowanych w wypadkach drogowych spowodowanych przez alkohol

EFEKTY SPOŁECZNE:

- zmniejszenie ilości tragedii rodzinnych
- osiągnięcie dobrej atmosfery w domu, która sprawia, że rodzina jest spokojniejsza i szczęśliwsza
- brak stresu ma pozytywny wpływ na ogólny stan zdrowia
- brak alkoholu w domu i związanych z tym problemów zapewnia dzieciom korzystne warunki do rozwoju, nauki i odpowiedzialnego wzrastania
- dzieci wychowane w rodzinach pozbawionych problemów alkoholowych mają większe szanse na założenie własnych, udanych rodzin
- wzrost umiejętności psychologicznych i społecznych uczniów
- zmniejszenie zjawiska wykluczenia społecznego.
-

Rozdział V. Wypłata należnych wynagrodzeń dla członków komisji na rok 2019

2. Ustala się wynagrodzenie dla Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w wysokości 25 % minimalnego wynagrodzenia za pracę dla Przewodniczącego i Zastępcy Przewodniczącego/Sekretarza Komisji oraz 20 % minimalnego wynagrodzenia dla Członka Komisji, za każdy jego udział w posiedzeniu komisji, za pracę w zespole motywującym do leczenia lub za przeprowadzonych minimum 5 kontroli punktów sprzedaży alkoholu.
3. Ustala się zwrot kosztów podróży dla członków Komisji za udział w szkoleniach oraz innych czynnościach związanych z wykonywaniem zadań Komisji na podstawie biletów lub ilości przejechanych kilometrów.

PRELIMIARZ WYDATKÓW NA 2019 ROK

L.p.	Przeznaczenie	Kwota
1.	Zakup energii elektrycznej , wody i za odprowadzanie ścieków w budynku świetlicy	6.000
2.	Zakup środków czystości	1.000
3.	Programy socjoterapeutyczne i profilaktyczne w szkołach oraz świetlicach, pomoc psychologiczno-pedagogiczna dla uczniów.	8.000
4.	Programy terapeutyczne, zagospodarowanie wolnego czasu dla dzieci i młodzieży	7.000
5.	Kolonie profilaktyczne dla dzieci z rodzin z problemem alkoholowym i zagrożeniem narkomanii.	12.300
6.	Wynagrodzenie biegłego sądowego	2.000
7.	Integracja społeczna grupy AA, wyjazdy terapeutyczne	4.000
8.	Zakup czasopism i filmów profilaktycznych	500
9.	Szkolenia, spektakle terapeutyczne, kampanie edukacyjno-informacyjne.	2.200
10.	Organizacja wigilii dla rodzin osób uzależnionych „Reymontówce” w Chlewiskach	5.000
11.	Diagnoza uzależnień uczniów.	5.000
12.	Remont świetlicy socjoterapeutycznej w Kotuniu	18.000
13.	Wynagrodzenie członków Komisji, zwrot za dojazdy na szkolenia oraz dojazdy związane z wykonywaniem zadań Komisji	32.000

Razem :

103.000

PRZEWODNICZĄCY RADY

mgr Anita Drabarek

